

Lange: De Udtalelser, som faldt fra den højtærede Konseilspræsident i Forgaars, maatte nødvendigvis for mig komme som et Lyn fra en klar Himmel, thi det er sikkert og vist, at der var ikke et eneste Medlem indenfor vor Gruppe, selv ikke indenfor dem, der ikke stemte for at tilraade Ministeriets Dannelselse, som ikke gik ud fra den Forudsætning, at det var under Samarbejde eller i hvert Fald under Forstaaelse med den højtærede Konseilspræsident, at denne Opfordring blev rettet til os. Hvis det ikke er Tilfældet, forstaar jeg ikke Meningen i, hvad der skete den Dag, da Ministeriet skulde dannes, og vi sad til Møde i Udvalgsværelset, idet der da kom to Mænd fra de andre Grupper ind i vort Værelse og vare — lad mig bruge det Udtryk — meget trykkede og sagde omtrent saaledes til os: Nu maa vi tage Forliget, som det er, vi kunne ikke faa det bedre, nu maa vi bede de Herrer om deres Svar, thi hvis vi ikke faa det nu, er det for sent for Holstein-Ledreborg at gaa til Kongen til den bestemte Tid. Vi kunne altsaa ikke paa nogen mulig Maade være af anden Opfattelse, end at de Forhandlinger, der ere førte, have været førte i Forstaaelse med Ministeriet.

Lindø: Til det ærede Medlem (Zahle), som spurgte, paa hvis Vegne jeg var sendt og forhandlede med Højres Medlemmer af Hærudvalget, skal jeg svare, at det var paa de Mænds Vegne, som deltog i Forhandlingen angaaende Overenskomsten, og hvem de Mænd vare, er en bekendt Sag. Om de vidste, paa hvilket Tidspunkt min Henvendelse skete, er noget andet. Men en Forhandling med Højre var nødvendig, og det var mig, der paa deres Vegne, som vilde gennemføre Overenskomsten, skulde undersøge, hvorvidt der indenfor Højre kunde findes den Støtte, der var nødvendig. At jeg saa paa 11 Mands-Gruppernes Vegne bestemte Tid og Sted sammen med dem, naar det skulde være, er et andet Spørgsmaal, og det er i øvrigt noget, der ikke vedkommer det ærede Medlem.

Zahle: Medens vi nu have faaet Klarhed over, hvordan det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) er optraadt, idet han af Iver for at faa en ny Militærordning ikke bragte Besked tilbage til sit Parti om den Afvisning, han fik hos den Mand, som skulde danne det nye Ministerium, bliver det mere og mere uklart, hvordan det ærede Medlem fra Verninge har baaret sig ad, hvis Ærinde det er,

han er gaaet, om han har udført det Ærinde saaledes, at de, han kom til, maatte tro, at han kom fra den nuværende højtærede Konseilspræsident, hvad han ikke gjorde. Naar man spørger ham, om han da kom blandt andet fra den nuværende Finansminister og den nuværende Indenrigsminister, svarer han dertil hverken Ja eller Nej, men svarer, at han kom fra de Mænd, der deltog i Forhandlingerne om Overenskomsten, og hvem det var, siger han, vide vi nok. Nej, vi vide skam ikke, hvem det var, der sad ovre paa Hotel Phønix og førte Forhandlingerne. Det er noget, der er foregaaet paa et Gæstgiveri, en Restauration eller et Hotel, eller hvad andet man vil kalde dette offentlige Sted, men det er ikke noget, der er foregaaet i Rigsdagen. Jeg spørger ikke om, hvem der har siddet og forhandlet paa Hotel Phønix, hvad de have sagt, eller hvad de have spist og drukket, men jeg spørger: Var den nuværende højtærede Finansminister og den nuværende højtærede Indenrigsminister vidende om, og billigedes det af disse Mænd, at det ærede Medlem fra Verninge gik til Højre og bad om Højres Hjælp som en nødvendig Forudsætning for Dannelsen af det nuværende Ministerium? Maa jeg faa Svar paa det og ikke en Henvi- sning til, hvad der er foregaaet paa Kroer rundt omkring.

Parkov: Jeg har forlangt Ordet i Anledning af de Udtalelser, der blev fremsatte af det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Det er ikke min Opfattelse, at man af de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem fra Verninge (Lindø), kan faa det Indtryk, at det ærede Medlem kom fra den højtærede Konseilspræsident. Den Opfattelse har jeg ikke faaet af disse Udtalelser, det har jeg sagt hele Tiden, det er ikke noget nyt, men jeg har faaet den Opfattelse af de Udtalelser, der faldt baade den Gang og nu, at det ærede Medlem fra Verninge indrømmer, at vi maatte tro, at den højtærede Konseilspræsident var vidende om Forhandlingerne. For øvrigt har jeg, som jeg sagde før, meddelt Resultatet af de Forhandlinger, der fandt Sted hos den højtærede Konseilspræsident og med det tilstedeværende ærede Medlem fra Verninge, til de to Udvalgsmedlemmer af Højre, der sammen med mig sad i Hærudvalget, og vi fandt ikke, at det passerede havde anden Betydning end en rent formel Akt, og derfor fandt vi ikke nogen Anledning til at meddele det videre. Men dette sidste maa dog under